

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 896

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 noiembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 305 din 9 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–4
Decizia nr. 535 din 13 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	5–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.093/365. — Ordin al ministrului apelor și pădurilor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Metodologiei pentru închirierea lacurilor de acumulare aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, în care se poate practica și activitatea de piscicultură.....	9–12
1.373. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Mureș	13–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
9. — Ordin pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea situațiilor financiare FINREP la nivel individual, conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile instituțiilor de credit în scopuri de supraveghere prudențială	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 9 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Grup Construct — S.R.L. din satul Mănăstire, comuna Birda, județul Timiș, în Dosarul nr. 5.162/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.754D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Magistratul-asistent referă că la dosar au fost transmise note scrise din care rezultă că autorul este în procedura insolvenței, acesta fiind citat și la administratorul judiciar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.162/30/2014, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Societatea Grup Construct — S.R.L. din satul Mănăstire, comuna Birda, județul Timiș, cu prilejul formulării unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru, stabilite ca urmare a unei cereri de chemare în garanție a unei societăți de asigurare, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni prin care s-au solicitat daune materiale și morale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul face referire la doctrină și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în scopul conturării dreptului de acces liber la justiție, arătând că limitările acestui drept fundamental nu îl pot restrânge într-o asemenea măsură încât să fie afectată

însăși esența sa. Limitarea accesului la justiție este conformă art. 6 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai în cazul în care se urmărește un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit. În acest sens invocă cele reținute în hotărârile din 21 februarie 1975, 9 octombrie 1979, 28 mai 1985, 23 iunie 1993, 16 septembrie 1996, 15 noiembrie 1996, 26 ianuarie 2006 și 24 aprilie 2008, pronunțate în cauzele *Golder împotriva Regatului Unit*, *Airey împotriva Irlandei*, *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, *Ruiz — Mateos împotriva Spaniei*, *Süssmann împotriva Germaniei*, *Cantoni împotriva Franței*, *Lungoci împotriva României* și *Kemp și alții împotriva Luxemburgului*.

6. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, autorul apreciază că nu este posibil ca în cadrul aceluiași proces instanța să aplice două reguli distincte anume pentru cererea principală, având ca obiect acordarea de despăgubiri morale și materiale, să aplice dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit căruia: „*sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la: [...] cauzele penale, inclusiv despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din acestea*”, scutind reclamanții de plata taxei judiciare de timbru, iar pentru pârâțul care a formulat cererea de chemare în garanție să aplice art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit căruia „*cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, precum cererile de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile obiectului cererii, dacă aceasta ar fi fost exercitată pe cale principală*”, obligându-l pe acesta la plata taxei judiciare de timbru. Pentru a fi constituțional, art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 ar trebui să prevadă că taxarea cererilor reconvenționale, de intervenție principală, precum și a acelor de chemare în garanție trebuie să se facă după regulile aplicabile acțiunii sau cererii principale, așa cum prevedea art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

7. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la considerentele reținute în jurisprudența Curții Constituționale.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie. Se mai arată că, deși plata taxei judiciare de timbru nu reprezintă o ingerință în dreptul de acces liber la justiție, aspectul fiscal al acestui drept fundamental a fost

tratat în legislația noastră, urmărindu-se menținerea unui raport rezonabil de proporționalitate, având în vedere că atât textele constituționale, cât și cele convenționale lasă statelor o marjă de apreciere în ceea ce privește întinderea și limitarea acestor drepturi. Referitor la cererea de chemare în garanție sunt relevante prevederile art. 72 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar acestea au preluat dispozițiile art. 10 din Legea nr. 146/1997, asupra cărora Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în sensul constatării constituționalității acestora.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, având următorul cuprins: *„Cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, precum cererile de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile obiectului cererii, dacă aceasta ar fi fost exercitată pe cale principală.”*

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (1) și (2), referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație, precum și în art. 148 alin. (2) privind prioritatea tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare contrare dispozițiilor din legile interne. Se mai invocă în susținerea excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un remediu efectiv, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și art. 18 privind limitarea folosirii restrângerilor drepturilor din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 8 referitor la dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor naționale, art. 10 privind dreptul de a fi audiat în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial și ale art. 30 potrivit căruia *„nicio dispoziție a prezentei Declarații nu poate fi interpretată ca implicând pentru vreun stat, grupare sau persoană dreptul de a se deda la vreo activitate sau de a săvârși vreun act îndreptat spre desființarea unor drepturi sau libertăți enunțate în prezenta Declarație”* din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Se apreciază ca fiind încălcate totodată și dispozițiile art. 47 referitor la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. În cadrul mecanismului statului, activitatea autorității judecătorești corespunde asigurării unui serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 943 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2007). În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru, pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu. Curtea a mai reținut că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014).

15. Curtea observă că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat dacă accesul liber la justiție este un drept absolut și dacă poate forma obiectul unei restrângeri sau limitări. Astfel, instanța europeană a statuat că *„dreptul la un tribunal”* nu este absolut, acest drept putând fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57). De asemenea, prin Hotărârea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Larco și alții împotriva României*, paragrafele 54 și 58, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate nu poate fi considerată o limitare a dreptului de acces la o instanță, care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că, în dreptul român, cu privire la cererile evaluabile în bani, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei, fiind proporțională cu suma solicitată de reclamant (a se vedea în acest sens Decizia nr. 245 din 29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 30 mai 2014, paragraful 31).

16. Având în vedere toate aceste argumente, Curtea reține că art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu aduce atingere dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (1)—(3) și art. 24 din Constituție, cu referire la art. 6 paragraful 1 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și la art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

17. Distinct de cele reținute prin decizia menționată, Curtea observă cu acest prilej că legiuitorul a instituit, prin prevederile art. 42 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda persoanelor juridice, la cerere, facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești, în situația în care cuantumul taxei reprezintă mai

mult de 10% din media venitului net pe ultimele trei luni de activitate ori plata integrală a taxei nu este posibilă, deoarece persoana juridică se află în curs de lichidare sau dizolvare, ori bunurile acesteia sunt, în condițiile legii, indisponibilizate. De asemenea, în mod excepțional, instanța poate acorda persoanelor juridice reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru în alte cazuri în care apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei de timbru, la valoarea datorată, ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice.

18. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a statuat că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că instituirea diferențiată a plății taxelor judiciare de timbru după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege, nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească diferențiat modalitatea de plată a taxelor judiciare de timbru, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi (a se vedea în acest sens Decizia nr. 422 din 13 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 19 decembrie 2003).

19. Curtea observă că părțile care introduc acțiuni și cereri referitoare la cauzele penale, inclusiv cu privire la despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din acestea, beneficiază de scutire de la plata taxei judiciare de timbru în temeiul art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Legiuitorul le-a acordat acest beneficiu datorită situației particulare în care se află, respectiv persoane

care au suferit o vătămare ca urmare a săvârșirii unei fapte penale. Celelalte părți în proces, care nu se află în situația particulară anterior menționată, vor timbra cererile formulate după regulile specifice aplicabile fiecărei cereri. Prin urmare, Curtea reține că persoanele anterior menționate se află în situații juridice diferite, pentru care legiuitorul a reglementat un tratament juridic diferit, fără a aduce atingere art. 16 din Constituție. În cauza de față Curtea reține că instanța a făcut aplicarea art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, scutind de la plata taxei judiciare de timbru acțiunea introdusă de reclamante, având ca obiect acordarea de daune materiale și morale, ca urmare a unei vătămări rezultate în urma săvârșirii unor fapte penale. Cu privire la cererea de chemare în garanție formulată în temeiul art. 72 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*partea interesată poate să cheme în garanție o terță persoană, împotriva căreia ar putea să se îndrepte cu o cerere separată în garanție sau în despăgubiri*”, instanța a dispus cu privire la plata taxei judiciare de timbru, această cerere având ca temei un contract de asigurare.

20. Cu privire la aceste din urmă aspecte, Curtea Constituțională reține că revine instanței de judecată competente să interpreteze și să aplice textele de lege incidente în cauză, în funcție de situația de fapt și de drept existentă în cauză. Curtea nu poate controla modul în care aceasta interpretează și aplică legea în cauze deduse judecătii, deoarece, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, aceasta „*asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului*”.

21. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (2) și art. 148 alin. (2) din Constituție, art. 13, art. 17 și art. 18 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a celor ale art. 8 și art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate nu este motivată.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Grup Construct — S.R.L. din satul Mănăstire, comuna Birda, județul Timiș, în Dosarul nr. 5.162/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și constată că prevederile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 535

din 13 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Edy Ursu Comimpex — S.R.L. din Petroșani în Dosarul nr. 6.113/278/2015 al Judecătoriei Petroșani și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 67D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Ioan Adrian Stroia din Baroul Hunedoara, cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că la dosar partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent al autorului excepției, care solicită admiterea acesteia și constatarea constituționalității prevederilor art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, sub aspectul sintagmei „confiscarea sumelor încasate”, în măsura în care se interpretează că aceasta se referă la profitul net realizat de societate pe perioada în care activitatea acesteia a fost suspendată. Se arată, în esență, că societății i-a fost confiscată suma ce reprezintă venitul brut realizat pe perioada suspendării activității acesteia. O parte din venitul brut reprezintă însă sursa de plată a sumelor ce rezultă ca urmare a respectării de către societate a obligațiilor legale privind plata utilităților, a mărfurilor, a salariilor, a contribuțiilor aferente și a taxei pe valoarea adăugată. Prin urmare, societatea va plăti, pe de-o parte, suma afectată obligațiilor legale menționate, iar, pe de altă parte, echivalentul acestei sume inclus în venitul brut care a fost confiscat. Se apreciază că textul de lege criticat, ce statuează cu privire la confiscarea sumei ce constituie venitul brut al societății pe perioada suspendării activității acesteia, aduce atingere art. 44, art. 45, art. 53 și art. 136 din Constituție. În continuare, se arată că în art. 112 din Codul penal, ce reglementează cu privire la confiscarea specială, legiuitorul face distincție între bani și bunuri, astfel cum rezultă din alin. (6) al acestui articol. Or, în concepția sa, dacă noțiunile de bunuri și bani au fost reglementate distinct prin lege, înseamnă că numai bunurile

folosite sau destinate săvârșirii contravenției pot fi confiscate, iar nu sumele care au servit achitării obligațiilor anterior menționate. Noțiunea de „încasări” trebuie să se refere la profitul net realizat de societate, numai acesta încadrându-se în sfera bunurilor la care face referire art. 44 alin. (9) din Constituție.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că stabilirea unei fapte ca fiind contravenție, precum și sancționarea sa reprezintă opțiunea legiuitorului. În cazul dedus judecății, legiuitorul a stabilit o sancțiune contravențională pentru fapta operatorului economic care nu a respectat decizia organului competent de suspendare a activității acestuia, continuându-și activitatea. Contravenientul nu poate invoca, în acest caz, în favoarea sa, dreptul la libertate economică. Dispozițiile criticate constituie o consacrare a art. 44 alin. (8) din Constituție. Referitor la definirea noțiunii de „sume încasate”, apreciază că aceasta constituie un aspect de interpretare și aplicare a legii de către instanța de judecată ce va soluționa cauza.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 7 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.113/278/2015, **Judecătoria Petroșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Edy Ursu Comimpex — S.R.L. din Petroșani, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 10 lit. dd) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, cu aplicarea sancțiunii complementare reglementate prin art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din același act normativ.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul arată că prevederile legale criticate aduc atingere dispozițiilor art. 44, art. 45, art. 53, art. 56, art. 135 alin. (1), alin. (2) lit. a) și art. 136 alin. (5) din Legea fundamentală în măsura în care sintagma „confiscarea sumelor încasate” privește și alte sume decât profitul net realizat de societate, pe care îl consideră ca fiind singurul dobândit în mod ilicit, prin nerespectarea sancțiunii suspendării activității pe o perioadă de trei luni. Se arată că nu pot fi stabilite ca sume ilicite acelea utilizate pentru achiziționarea de mărfuri, sumele de bani colectate și achitate ca taxă pe valoarea adăugată, sumele de bani achitate ca salarii angajaților, contribuțiile la asigurările de sănătate, cele virate la fondul de șomaj, la fondul de pensii, precum și cele plătite către furnizorii de utilități.

8. **Judecătoria Petroșani** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la cele reținute prin Decizia nr. 670 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile apărătorului autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările aduse prin art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 28 aprilie 2015, care au următorul cuprins: „(1) *Contravențiile prevăzute la art. 10 se sancționează cu amendă aplicată operatorilor economici, după cum urmează: [...] d) cele prevăzute la art. 10 lit. e) și dd), cu amendă în cuantum de 12.500 lei, precum și cu: (i) confiscarea sumelor încasate, pentru contravenția prevăzută la lit. dd)*”.

14. Art. 10 lit. dd) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, la care face trimitere textul de lege criticat, are următorul conținut: „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:[...] dd) continuarea livrării de bunuri sau prestării de servicii după suspendarea activității operatorului economic în punctul de lucru*”.

15. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 referitor la libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 referitor la contribuții financiare, art. 135 alin. (1), potrivit căroră „*economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*”, și alin. (2) lit. a) ce reglementează libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, precum și ale art. 136 alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia a fost sancționat contravențional cu amendă și confiscarea sumelor încasate, potrivit art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, pentru contravenția prevăzută la art. 10 lit. dd) din același act normativ, respectiv continuarea livrării de bunuri sau prestării de servicii după suspendarea de către organele fiscale a activității operatorului economic în punctul de lucru, ca urmare a săvârșirii unei alte fapte contravenționale.

17. În acest context a ridicat excepția de neconstituționalitate, apreciind că sintagma „*confiscarea sumelor încasate*”, cuprinsă în art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, aduce atingere prevederilor constituționale anterior menționate. Măsura confiscării, în opinia autorului, ar trebui să se aplice numai cu privire la profitul net al operatorului economic, iar nu și cu privire la celelalte sume ce sunt destinate plăților necesare desfășurării activității sale.

18. Referitor la măsura confiscării reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că dispozițiile de lege criticate dau expresie prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (9), în virtutea căroră „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”, fiind deci în deplină concordanță cu textele constituționale menționate în susținerea excepției, texte ce au fost invocate și în prezenta cauză (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 721 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 7 septembrie 2011, Decizia nr. 76 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2012, Decizia nr. 308 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 25 iulie 2013).

19. Distinct de cele reținute cu acel prilej, în raport cu criticile formulate în prezenta cauză, Curtea reține că, potrivit art. 12 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, contravențiilor prevăzute la art. 10 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care aceasta nu prevede altfel. Curtea observă dispozițiile art. 1 și 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căroră contravenția este definită ca fiind fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București. Totodată, sancțiunile contravenționale sunt clasificate în sancțiuni principale, anume: amenda, avertismentul și prestarea unei activități în interesul comunității, și sancțiuni complementare: confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții; suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități; închiderea unității; blocarea contului bancar; suspendarea activității agentului economic; retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, temporar sau definitiv; desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială. Aceșora li se pot adăuga și alte sancțiuni principale sau complementare, reglementate prin legi speciale.

20. Curtea reține, așadar, că sancțiunea confiscării sumelor încasate aplicată operatorului economic autor al excepției, cuprinsă în art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, la data întocmirii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, respectiv 10 iulie 2015, este o sancțiune complementară. De asemenea, sumele supuse confiscării în acest caz se subsumează noțiunii de „*bunuri rezultate din contravenții*”, cuprinse în art. 5 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

21. În ceea ce privește sancțiunile contravenționale aplicate în cauza de față, Curtea reține că reglementarea sancțiunii principale a amenzii are ca scop protejarea interesului social și a ordinii de drept (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 308 din 13 iunie 2013), iar reglementarea sancțiunii complementare a confiscării sumelor încasate are ca scop privarea operatorului economic de sumele încasate ca urmare a exercitării activității sale în mod ilicit.

22. Referitor la critica autorului excepției privind încălcarea art. 44 și art. 136 alin. (5) din Legea fundamentală, Curtea reține că sancțiunea complementară a confiscării reglementată prin textul de lege criticat reprezintă o sancțiune administrativă care constă în transferul silit al dreptului de proprietate asupra unor sume obținute ca urmare a nerespectării dispozițiilor art. 10 lit. dd) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, respectiv continuarea livrării de bunuri sau prestării de servicii după suspendarea activității operatorului economic în punctul de lucru. Transferul se face din patrimoniul persoanei care a săvârșit fapta prevăzută de legea contravențională în patrimoniul statului, întrucât, potrivit art. 11 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, sumele confiscate potrivit prevederilor ordonanței menționate se fac venit la bugetul de stat.

23. Curtea reține că, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, iar în ipoteza specială a bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții este permisă confiscarea, potrivit art. 44 alin. (9) din Legea fundamentală, în condițiile legii.

24. Curtea reține că scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea sancțiunii complementare a confiscării sumelor încasate este unul legitim, și anume respectarea ordinii de drept și a actelor emise de autoritățile administrative, precum și, în principal, privarea operatorului economic de sumele încasate ca urmare a exercitării activității sale în mod ilicit, evitându-se astfel perturbarea concurenței loiale prin recunoașterea unui beneficiu obținut cu încălcarea legii.

25. Curtea va verifica însă dacă în acest caz de limitare a dreptului de proprietate a fost respectat principiul proporționalității, dezvoltat atât în jurisprudența sa, cât și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragrafele 29—30, și Decizia nr. 725 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 4 aprilie 2017, paragraful 24), dacă limitele impuse prin intervenția legiuitorului acestui drept — respectiv reglementarea confiscării sumelor încasate de operatorul economic care continuă să își desfășoare activitatea pe perioada suspendării activității, suspendare dispusă ca urmare a săvârșirii unei alte contravenții, reprezintă o limitare rezonabilă care să nu fie disproporționată cu obiectivul urmărit.

26. Curtea reține că, potrivit principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională, respectiv să existe un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat, ceea ce presupune verificarea existenței unui just echilibru între interesul general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, paragraful 26).

27. Curtea reține că sancțiunea instituită de textul de lege criticat este adecvată — capabilă în mod obiectiv și abstract să ducă la îndeplinirea scopului pentru care a fost instituită, și anume privarea operatorului economic de sumele încasate ca urmare a exercitării activității sale în mod ilicit, respectiv prin afectarea concurenței loiale, și obligarea operatorului economic ca în viitor să respecte prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, precum și actele emise și măsurile dispuse de către organele fiscale competente în aplicarea acestui act normativ.

28. Totodată, sancțiunea confiscării este una necesară, pentru a înlătura consecința dobândirii unui avantaj obținut în mod ilicit, sumele încasate supuse confiscării provenind din săvârșirea unor fapte antisociale, cu un grad de pericol social

apreciat de legiuitor ca fiind crescut. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că Legea fundamentală nu ocrotește și nu garantează dreptul de proprietate privată în legătură cu sumele obținute cu încălcarea legii. Dimpotrivă, Constituția îl obligă pe legiuitor să reglementeze căi/modalități de recuperare a sumelor astfel dobândite, în speță confiscarea sumelor încasate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragraful 60).

29. Referitor la caracterul proporțional al măsurii, Curtea urmează să analizeze sancțiunea confiscării sumelor încasate ca limitare a dreptului de proprietate prin raportare la jurisprudența sa și la cea a Curții Europene a Drepturilor Omului. O primă observație privește faptul că sancțiunea confiscării sumelor încasate intră sub incidența celui de-al doilea alineat al articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care permite statelor contractante să adopte legile pe care le consideră necesare pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a „amenzilor”. În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că atât amenda, cât și sumele confiscate se subsumează noțiunii de „amenzi” [a se vedea, în acest sens, Decizia de inadmisibilitate din 19 noiembrie 2013, pronunțată în Cauza *Electrosan — S.R.L. împotriva României* (Cererea nr. 31.931/07), paragraful 16].

30. În ceea ce privește obligația verificării existenței unui just echilibru între interesul general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de a plăti amenzile poate încălca garanția consacrată în primul alineat al art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă prin aceasta se impune o sarcină excesivă sau se aduce atingere în mod grav situației financiare a petentei (a se vedea, în acest sens, Decizia de inadmisibilitate din 19 noiembrie 2013, pronunțată în Cauza *Electrosan — S.R.L. împotriva României* (Cererea nr. 31.931/07), paragraful 17, și Hotărârea din 18 iunie 2013, pronunțată în Cauza *S.C. Complex Herta Import Export — S.R.L. Lipova împotriva României*, paragraful 32). Cu toate acestea, autoritățile naționale sunt cele care decid, în primul rând, ce fel de „amendă” trebuie aplicată, deciziile luate în acest domeniu implicând o apreciere a problemelor politice, economice și sociale, apreciere pe care Convenția o lasă în competența statelor membre, acestea având la dispoziție o largă marjă de apreciere [a se vedea Decizia de inadmisibilitate din 21 martie 2006, pronunțată în Cauza *Valico S.R.L. împotriva Italiei* (Cererea nr. 70.074/01), Decizia de inadmisibilitate din 19 noiembrie 2013, pronunțată în Cauza *Electrosan — S.R.L. împotriva României* (Cererea nr. 31.931/07), paragraful 17, și Hotărârea din 18 iunie 2013, pronunțată în Cauza *S.C. Complex Herta Import Export — S.R.L. Lipova împotriva României*, paragraful 32]. Din acest punct de vedere, soluția legislativă criticată se înscrie în „larga marjă de apreciere” a statului.

31. Curtea observă că, astfel cum s-a reținut la paragraful 16 al prezentei decizii, autorul excepției a fost sancționat contravențional cu amendă și confiscarea sumelor încasate, potrivit art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, pentru săvârșirea unei contravenții prevăzute de lege, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, ce constă în continuarea livrării de bunuri sau prestării de servicii, deoarece nu a respectat sancțiunea complementară dispusă anterior de organele fiscale, respectiv suspendarea activității operatorului economic în punctul de lucru, ca urmare a săvârșirii unei alte fapte contravenționale. Rezultă astfel că ingerința în dreptul de proprietate sub aspectul confiscării sumelor încasate corespunde interesului general

circumscris obligației statului de a reglementa măsuri care să descurajeze încălcarea legii și să înlăture consecințele negative care decurg din acestea.

32. Curtea constată că sancțiunea complementară a confiscării sumelor încasate, reglementată prin textul de lege criticat, se aplică în ipoteza anterior evidențiată, iar gravitatea sa este justificată de persistența autorului în săvârșirea faptelor contravenționale, precum și de conduita lipsită de bună-credință în privința obligației de respectare a legilor statuate prin art. 1 alin. (5) și art. 57 din Constituție.

33. Critica de neconstituționalitate privește un element în raport cu care se apreciază asupra „justului echilibru” între interesele concurente, acest element constituindu-l cuantumul sumei supuse confiscării. Potrivit textului de lege criticat, confiscarea privește „sumele încasate”, autorul dorind micșorarea acestui cuantum prin interpretarea textului de lege criticat în sensul constituționalității acestuia, în măsura în care privește doar profitul net al agentului economic. Argumentele autorului excepției nu se referă însă la existența unei sarcini exorbitante impuse operatorului economic, sub aspectul unei atingeri grave a situației financiare a acestuia. Faptul că operatorul economic și-a desfășurat activitatea în mod ilicit, iar în cursul acesteia s-a angajat în alte raporturi juridice care au generat drepturi și obligații corelative nu constituie un motiv care să justifice conduita sa contrară legii.

34. În concluzie, din analiza făcută Curtea reține că sancțiunea confiscării sumelor încasate, reglementată prin art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, respectă justul echilibru între interesul general și imperativele apărării dreptului de proprietate privată.

35. Cât privește atingerea adusă art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, Curtea reține că libertatea economică și, subsecvent, libertatea comerțului presupun garantarea dreptului de a desfășura o activitate economică într-un mediu concurențial ale cărui pârgii sunt fixate de stat prin lege. Numai în acest fel concurența va presupune o confruntare loială între operatorii economici care acționează pe același segment de piață și care oferă consumatorilor produse similare. Legiuitorul are astfel obligația să impună reguli de disciplină economică, pe care operatorii economici trebuie să le respecte, precum și

posibilitatea de a stabili sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea lor, aceasta fiind semnificația sintagmei „în condițiile legii” cuprinsă în art. 45 din Constituție (a se vedea, *ad similibis*, Decizia nr. 556 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 15 august 2007). Astfel, veniturile realizate de operatorii economici sunt supuse unui proces de fiscalizare necesar realizării dezideratului cuprins în art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit căruia România este stat social. În aceste condiții, pentru a garanta respectarea prevederilor legale prin care statul a înțeles să disciplineze activitatea operatorilor economici, s-au instituit sancțiuni, textul de lege criticat reglementând în acest sens.

36. Curtea reține că dispozițiile art. 56 din Constituție nu au incidență în cauză. De asemenea, întrucât nu a fost reținută restrângerea exercițiului niciunui drept și al niciunei libertăți fundamentale, Curtea constată că nici dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

37. În ceea ce privește solicitarea autorului excepției referitoare la distincția pe care Curtea ar trebui să o facă între noțiunea de „bunuri” și „bani”, indicând în acest sens modul în care legiuitorul a înțeles să reglementeze prin art. 112 din Codul penal, Curtea reține că modul de reglementare ales de legiuitor într-un anumit domeniu corespunde specificului domeniului respectiv. În ceea ce privește sancțiunile ce se aplică operatorilor economici ce săvârșesc contravențiile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, legiuitorul a optat ca sancțiunea complementară a confiscării să privească numai sume de bani. Sensul noțiunii de „bunuri” folosite în art. 44 alin. (9) din Constituție corespunde cu acela stabilit prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Această noțiune are un înțeles autonom, conturat prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, spre exemplu, sumele de bani plătite ca amenzi sau supuse confiscării au fost considerate „bunuri” în sensul articolului precitat, așa cum rezultă din paragraful 15 al Deciziei de inadmisibilitate din 19 noiembrie 2013, pronunțată în Cauza *Electrosan — S.R.L. împotriva României* (Cererea nr. 31.931/07).

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Edy Ursu Comimpex — S.R.L. din Petroșani în Dosarul nr. 6.113/278/2015 al Judecătoriei Petroșani și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Petroșani și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APELOR
ȘI PĂDURILOR
Nr. 1.093 din 13 octombrie 2017

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 365 din 6 noiembrie 2017

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru închirierea lacurilor de acumulare aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, în care se poate practica și activitatea de piscicultură

Având în vedere Referatul de aprobare al Administrației Naționale „Apele Române” nr. 9.942/CC din 31.05.2017, precum și Referatul de aprobare al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură nr. 9.788 din 1.11.2017,

în temeiul art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, al art. 13 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor, cu modificările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul apelor și pădurilor și ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru închirierea lacurilor de acumulare aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, în care se poate practica și activitatea de piscicultură, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana-Doina Pană

p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Dănuț Alexandru Potor,
secretar de stat

ANEXĂ

METODOLOGIE

pentru închirierea lacurilor de acumulare aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, în care se poate practica și activitatea de piscicultură

Art. 1. — Prezenta metodologie reglementează procedura pentru închirierea lacurilor de acumulare aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, denumită în continuare A.N.A.R., în care se poate practica și activitatea de piscicultură, prin administrațiile bazinale de apă din subordine, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, în vederea practicării pisciculturii.

Art. 2. — Persoanele juridice sau persoanele fizice pot realiza, în interes privat, construcții provizorii, specifice activității de piscicultură, pe terenurile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea A.N.A.R., cu respectarea prevederilor legale specifice domeniului gospodăririi apelor și al ariilor naturale protejate, respectiv a celor privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și a

reglementărilor privind documentațiile urbanistice aprobate, cu avizul prealabil al A.N.A.R.

Art. 3. — (1) Administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, care deține în administrare bunurile imobile pe care dorește să le închirieze în scopul practicării pisciculturii, inițiază procedura de închiriere prin întocmirea referatului de oportunitate și a caietului de sarcini, denumite împreună *documentația de închiriere*.

(2) Administrațiile bazinale de apă și Exploatarea complexă Stânca-Costești au dreptul să scoată la închiriere bunurile în care se poate practica și activitatea de piscicultură prevăzute în anexa nr. 3 la Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.222/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea licitațiilor publice pentru atribuirea

contractelor de închiriere a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, a Contractului-cadru de închiriere a bunurilor imobile aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, precum și a Listei cuprinzând bunurile imobile propuse spre închiriere și durata închirierii, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea tuturor condițiilor impuse de regimul special stabilit prin alte acte normative.

(3) Administrațiile bazinale de apă și Exploatarea complexă Stânca-Costești acordă drept de preempțiune, la preț egal, locatarilor ale căror contracte de închiriere au încetat în termen de maximum 6 luni față de data depunerii ofertei, dacă aceștia au derulat cu respectarea prevederilor legale contractul anterior de cedare a folosinței.

Art. 4. — (1) Referatul de oportunitate cuprinde în mod obligatoriu următoarele:

- a) descrierea bunului care urmează a fi închiriat, inclusiv situația juridică a acestuia;
- b) motivele de ordin economic și social, după caz, care justifică încheierea contractului de închiriere;
- c) precizarea expresă a activității de piscicultură în ape dulci, ramură a acvaculturii, cod CAEN 322, pentru care se solicită încheierea contractului de închiriere;
- d) durata închirierii în scopul practicării pisciculturii;
- e) nivelul minim al chiriei propuse;
- f) alte considerații ce fundamentează oportunitatea încheierii contractului de închiriere.

(2) Stabilirea nivelului chiriei minime de la care va fi pornită licitația se realizează de Comitetul de direcție al administrației bazinale de apă, respectiv Consiliul de conducere al A.N.A.R. pentru Exploatarea complexă Stânca-Costești, în baza unui calcul fundamentat pe recuperarea costurilor, în acesta fiind incluse influențele generate de activitatea pentru care bunul va fi închiriat, respectiv ponderea acestei activități, și categoriile de bonitate piscicolă existente în România, stabilite în baza unor studii elaborate de instituții specializate din domeniul pescăresc, în conformitate cu art. 43 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Bonitatea piscicolă este capacitatea unui ecosistem acvatic de a da „o producție bună” prin exploatare și este rezultatul studiului de identificare și evaluare a factorilor abiotici, biotici și antropici care influențează productivitatea piscicolă.

(4) Procedura de calcul al chiriei se avizează de către Consiliul de conducere al A.N.A.R.

Art. 5. — Caietul de sarcini conține în mod obligatoriu următoarele:

- a) datele de identificare ale titularului dreptului de administrare;
- b) descrierea bunului imobil care face obiectul închirierii, inclusiv situația juridică a acestuia;
- c) condițiile și regimul de exploatare a bunului închiriat, cu furajare/fără furajare, în regim deschis/cu viviere flotabile, cu vidare/cu vidare parțială/fără vidare;
- d) criteriile de eligibilitate, respectiv:

1. înregistrarea la oficiul registrului comerțului, actul constatator al existenței persoanei juridice cu obiect de activitate principal cod CAEN 322 activități de piscicultură în ape dulci;

2. cuantumul minim al cifrei de afaceri pe anul anterior celui în care se inițiază procedura este de 15.000 euro;

3. deținerea bazei materiale specifice pisciculturii, reprezentată de ambarcațiuni de pescuit, ambarcațiuni de furajare, unelte de pescuit (năvoade, setci), mijloace auto frigorifice pentru transportul peștelui recoltat;

4. certificatul de atestare fiscală;

5. cazierul fiscal și cazierul judiciar. A.N.A.R. și administrațiile bazinale de apă pot solicita extras de pe cazierul judiciar, în baza consimțământului expres al persoanei pentru care se efectuează verificări specifice;

6. declarație pe propria răspundere că nu se află în litigiu cu titularul dreptului de administrare sau de folosință gratuită;

e) criteriul de selecție utilizat: criteriul economic — oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere financiar; prețul maxim oferit;

f) destinația bunurilor care fac obiectul închirierii;

g) interdicția subînchirierii sau cesionării bunului fără acordul titularului dreptului de administrare sau de folosință gratuită;

h) durata inițială a închirierii, pe o perioadă de maximum 10 ani, cu posibilitatea prelungirii acesteia în condițiile legii;

i) chiria minimă;

j) contractul de locațiune, cu clauzele specifice adaptate în funcție de bunul închiriat;

k) cuantumul garanției de participare;

l) facilități suplimentare;

m) perioada de valabilitate a ofertei;

n) garanția de bună execuție;

7. copie de pe actele de studii care să dovedească pregătirea de specialitate în domeniul acvaculturii/pisciculturii.

Art. 6. — (1) Documentația de închiriere, pentru fiecare bun supus închirierii în scopul practicării pisciculturii, se întocmește de către administrația bazinală de apă și se aprobă de Comitetul de direcție al acesteia, respectiv Consiliul de conducere al A.N.A.R. pentru Exploatarea complexă Stânca-Costești.

(2) Documentația de închiriere nu va fi aprobată în situația în care nu există informațiile privind situația juridică a imobilului sau imobilul este supus unor sarcini, privilegiu ori condiții legale.

Art. 7. — (1) În sensul celor prevăzute la art. 6, prin decizie a directorului general al A.N.A.R., va fi numită o comisie care va întocmi și va propune spre aprobare consiliului de conducere documentația-cadru de închiriere.

(2) Documentația de închiriere aprobată de administrația bazinală de apă, respectiv Consiliul de conducere al A.N.A.R. pentru Exploatarea complexă Stânca-Costești, poate conține, în funcție de activitatea și scopul specific urmărit prin închiriere, completări ale conținutului stabilit în prezentul ordin, în măsura în care nu micșorează drepturile locatorului și nu contravin dispozițiilor legale incidente.

Art. 8. — (1) Caietul de sarcini, după aprobare, este pus în vânzare de către administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, la sediul său și/sau în alte locuri stabilite de către aceasta și prevăzute în anunțul publicitar.

(2) Prețul de vânzare al caietului de sarcini se stabilește de către administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, prin dispoziție a conducătorului acesteia.

Art. 9. — (1) Închirierea bunurilor imobile aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea subunităților din cadrul A.N.A.R., inclusiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, în care se poate practica și activitatea de piscicultură, se realizează prin licitație publică, potrivit prevederilor prezentei metodologii, organizată de către respectivele instituții, în funcție

de raza lor de competență administrativă stabilită de Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La licitația publică poate participa orice persoană fizică sau juridică de drept public sau privat, română sau străină, care cumpără caietul de sarcini, depune o ofertă și constituie garanția de participare.

(3) Închirierea se face pe baza unui contract prin care administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, transmite unei alte persoane, pentru o perioadă de maximum 10 ani, cu posibilitate de prelungire, dreptul de folosință temporară, totală sau parțială, asupra bunurilor prevăzute la alin. (1), în scopul practicării pisciculturii, în schimbul unei sume de bani, denumită *chirie*.

Art. 10 — (1) Administrația bazinală de apă care deține în administrare bunurile imobile posibil a fi închiriate în scop piscicol, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, inițiază procedura de închiriere, prin elaborarea documentației de închiriere, cu aplicarea prezentei metodologii.

(2) Administrația Națională „Apele Române”, prin Consiliul de conducere, aprobă contractul-cadru de închiriere și procedura de calcul al nivelului minim al chiriei, cu avizul consultativ al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

Art. 11. — (1) Administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești, după aprobarea documentației de închiriere, publică anunțul licitației publice într-un cotidian local și în unul național, precum și pe site-ul propriu, cu cel puțin 20 de zile înainte de dată fixată pentru organizarea licitației.

(2) Anunțul de participare conține:

a) informații generale privind titularul dreptului de administrare;

b) obiectul și durata închirierii;

c) condițiile de participare;

d) cuantumul și forma garanției de participare;

e) descrierea succintă a bunului ce urmează a fi închiriat;

f) data, locul și ora-limită de primire a ofertelor;

g) data și locul deschiderii acestora;

h) modul de obținere a caietului de sarcini;

i) termenul de valabilitate al ofertei.

(3) Ofertele se depun în termen de 20 de zile calendaristice de la publicarea anunțului de participare.

(4) Oferta conține detaliat toate elementele prevăzute în caietul de sarcini.

Art. 12. — (1) Garanția de participare este obligatorie.

(2) Valoarea garanției de participare la licitația de închiriere este de 10% din valoarea de pornire a chiriei anuale pentru bunul ce face obiectul licitației.

(3) Garanția de participare la licitație se restituie, în cazul ofertanților a căror ofertă nu a fost declarată câștigătoare, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data semnării contractului de închiriere.

Art. 13. — (1) Ofertanții transmit ofertele în două plicuri sigilate, unul exterior și unul interior. Ofertele sunt înregistrate, în ordinea primirii lor, într-un registru special, ținut de administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești. Fiecare participant poate depune o singură ofertă.

(2) Pe plicul exterior se indică bunul propus spre închiriere prin licitație publică, pentru care este depusă oferta. Plicul exterior trebuie să conțină următoarele documente:

a) garanția de participare;

b) dovada cumpărării caietului de sarcini;

c) fișa cu informații generale ale ofertantului;

d) declarația de participare;

e) documente care dovedesc calitățile și capacitățile ofertanților, conform caietului de sarcini.

(3) Pe plicul interior se scriu denumirea ofertantului, precum și sediul social/domiciliul acestuia. Acest plic conține oferta tehnico-economică propriu-zisă.

(4) Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, prin fax, e-mail, ci numai prin poștă sau curierat.

(5) Plicurile sigilate sunt predate comisiei de evaluare în ziua fixată pentru deschiderea lor.

Art. 14. — (1) Componenta comisiei de evaluare de la nivelul administrației bazinale de apă, respectiv al Exploatării complexe Stânca-Costești se stabilește de către Administrația Națională „Apele Române”, prin decizie a conducătorului acesteia.

(2) Comisia de evaluare este formată din 5 membri, dintre care unul este președintele comisiei. Din comisie fac parte 3 membri din administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești și cel puțin 2 salariați ai A.N.A.R. De asemenea, sunt desemnați 2 membri supleanți și un secretar. Secretarul nu are drept de vot.

Art. 15. — (1) Membrii comisiei de evaluare care sunt soț/soție, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv cu persoanele fizice ori cu asociații, acționarii, precum și cu administratorii sau cenzorii societăților comerciale participante la licitația publică nu pot fi membri ai comisiei de evaluare.

(2) Membrii comisiei de evaluare sunt obligați să dea o declarație de compatibilitate, imparțialitate și confidențialitate, pe propria răspundere, după deschiderea plicurilor exterioare, care se păstrează la dosarul închirierii.

(3) În situația în care membrii comisiei de evaluare constată că se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1), sunt obligați să îl anunțe în termen de maximum 24 de ore pe președintele comisiei de evaluare, care dispune înlocuirea persoanei incompatibile cu unul dintre membrii supleanți.

Art. 16. — (1) Atribuțiile comisiei de evaluare sunt:

a) selectarea ofertelor pe baza datelor, informațiilor și documentelor cuprinse în plicul exterior;

b) întocmirea listei cuprinzând candidații admiși pentru evaluarea ofertei tehnico-economice și comunicarea acesteia;

c) analizarea și evaluarea ofertelor tehnico-economice, pe baza criteriilor de evaluare stabilite prin caietul de sarcini;

d) întocmirea raportului de evaluare;

e) întocmirea proceselor-verbale;

f) desemnarea câștigătorului licitației publice;

g) în cazuri justificate, elaborarea unei propuneri de anulare a licitației.

(2) Secretarul comisiei de evaluare redactează procesele-verbale.

(3) Deciziile comisiei de evaluare se validează de către conducătorul titularului dreptului de administrare.

Art. 17. — (1) Comisia de evaluare este legal întrunită numai în prezența tuturor membrilor. În cazul în care, din motive obiective sau în caz de incompatibilitate, un membru al comisiei

nu poate fi prezent, acesta este înlocuit cu unul dintre cei 2 membri supleanți.

(2) Deciziile comisiei de evaluare se adoptă cu votul a două treimi din numărul membrilor.

Art. 18. — (1) Pentru desfășurarea procedurii licitației publice este obligatorie participarea a cel puțin 2 ofertanți pentru fiecare bun propus spre închiriere.

(2) La ședința de deschidere a plicurilor exterioare pot participa reprezentanții împuterniciți ai ofertanților pentru bunul licitat.

(3) După deschiderea plicurilor exterioare, comisia de evaluare elimină ofertele care nu conțin totalitatea documentelor și datelor prevăzute la art. 11 alin. (2) și întocmește un proces-verbal care este semnat de membrii comisiei de evaluare. Acest proces-verbal se face public prin afișare la sediul locatorului, imediat după semnare.

(4) Pentru continuarea desfășurării procedurii de licitație este necesar ca după deschiderea plicurilor exterioare cel puțin două oferte să fie acceptate, în caz contrar procedura de licitație urmând să fie refăcută în condițiile prevăzute la art. 21.

(5) La ședința de deschidere a plicurilor interioare pot participa ofertanții acceptați pentru bunul licitat.

(6) După deschiderea plicurilor interioare, comisia de evaluare întocmește un proces-verbal semnat de membrii comisiei de evaluare și de ofertanții prezenți.

Art. 19. — (1) Comisia de evaluare analizează ofertele tehnico-economice din plicurile interioare și alege oferta cea mai bună din punctul de vedere al îndeplinirii criteriilor de evaluare prevăzute în caietul de sarcini.

(2) Pe baza evaluării ofertelor, comisia de evaluare întocmește raportul de evaluare care cuprinde descrierea procedurii de închiriere și operațiunile de evaluare, elementele esențiale ale ofertelor depuse și motivele alegerii ofertantului câștigător sau, în cazul în care nu a fost desemnat câștigător niciun ofertant, cauzele respingerii. Raportul de evaluare primește număr de înregistrare.

(3) Comisia de evaluare procedează în termen de maximum două zile la informarea tuturor ofertanților despre rezultatul licitației.

Art. 20. — (1) Ofertanții pot face contestație privind eventualele încălcări ale dispozițiilor prezentei metodologii.

(2) Termenul de depunere a contestațiilor este de maximum două zile de la data primirii înștiințării privind rezultatul licitației publice. Contestațiile se depun la sediul locatorului.

(3) Contestațiile sunt soluționate, în maximum 5 zile lucrătoare, de către o comisie de soluționare a contestațiilor constituită la nivelul fiecărei administrații bazinale de apă, compusă din 5 membri, dintre care unul este președintele comisiei. Comisia are un secretar care nu are drept de vot și 2 membri supleanți. Membrii, membrii supleanți și secretarul sunt desemnați din rândul altor salariați decât cei care fac parte din comisia de evaluare. Componenta fiecărei comisii se stabilește de către A.N.A.R., la propunerea administrațiilor de apă, prin decizie a conducătorului acesteia, în maximum două zile de la data deschiderii plicurilor exterioare. Din comisie fac parte 2 salariați ai A.N.A.R., un consilier juridic și o persoană cu funcție de conducere. Președintele comisiei de soluționare a contestațiilor este directorul administrației bazinale de apă, respectiv directorul Exploatării complexe Stânca-Costești.

(4) Atribuțiile comisiei de soluționare a contestațiilor sunt:

a) analizează și se pronunță asupra admiterii în principiu a contestației formulate;

b) în cazul în care contestația este admisă în principiu, procedează la analiza și reevaluarea ofertelor și decide asupra respingerii sau admiterii contestației respective, după caz, stabilirii ofertantului câștigător;

c) întocmește procesul-verbal privind soluționarea contestației formulate.

(5) Rezultatul soluționării contestațiilor este comunicat contestatarului și celorlalți participanți în termen de două zile lucrătoare de la soluționare.

Art. 21. — (1) În cazul în care licitația publică nu a condus la desemnarea unui câștigător, se consemnează această situație într-un proces-verbal, iar în termen de maximum 20 de zile calendaristice se organizează o nouă licitație.

(2) Dacă în urmă organizării unei noi licitații, în condițiile prevăzute la alin. (1), au fost depuse cel puțin două oferte, dar numai una a fost acceptată, contractul de închiriere se poate încheia cu ofertantul a cărui ofertă a fost acceptată, în condițiile în care oferta tehnico-economică îndeplinește criteriile minime prevăzute în caietul de sarcini.

(3) În cazul în care nici de această dată nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (2), respectiv au fost depuse cel puțin două oferte, dar niciuna nu a fost acceptată, se mai poate organiza o singură etapă, în condițiile alin. (1) și (2).

Art. 22. — (1) Contractul de închiriere se semnează în maximum 5 zile lucrătoare de la împlinirea termenului de contestare sau de la soluționarea de către instanțele de judecată a contestației, dacă o asemenea cale de atac a fost formulată și intră în vigoare la data constituirii garanției de bună execuție, dar nu mai târziu de 10 zile de la data semnării.

(2) Garanția de participare pentru ofertantul/ofertanții desemnat/desemnați câștigător/câștigători se restituie în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data constituirii garanției de bună execuție.

(3) Garanția de participare la licitație se pierde în cazul în care nu se perfectează contractul de închiriere din culpa ofertantului desemnat câștigător.

(4) În cazul nesemnării contractului de închiriere din culpa exclusivă a ofertantului desemnat câștigător sau în cazul neconstituirii garanției de bună execuție în termenul prevăzut la alin. (1), administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești încheie contractul cu ofertantul clasat pe locul următor.

Art. 23. — (1) Contractul de închiriere cuprinde în mod obligatoriu prevederile din contractul-cadru, clauzele din caietul de sarcini, precum și alte clauze convenite de părțile contractante, în completarea celor din caietul de sarcini și fără să contravină prevederilor legale și obiectivelor închirierii.

(2) Contractele de închiriere încheiate cu nerespectarea prevederilor din caietul de sarcini, referitoare la preț, durată și destinație, sunt lovite de nulitate.

(3) Administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești au obligația de a asigura păstrarea documentelor care stau la baza încheierii contractului de închiriere timp de 5 ani de la data încetării contractului.

(4) Administrația bazinală de apă, respectiv Exploatarea complexă Stânca-Costești au obligația înregistrării contractului de închiriere, conform Codului civil și legislației în domeniul cadastrului și publicității imobiliare, în cartea funciară a imobilului, cu recuperarea sumei de la locator, reprezentând costurile aferente înregistrării.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități
administrativ-teritoriale din județul Mureș**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 2 unități administrativ-teritoriale din județul Mureș, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Mica — sectoarele cadastrale nr. 41, 42, 69, 70, 77 și 78;

b) unitatea administrativ-teritorială Zau de Câmpie — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 23, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 45, 48, 49, 58, 74, 75, 76, 77, 78, 84, 86 și 87.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 24 octombrie 2017.
Nr. 1.373.

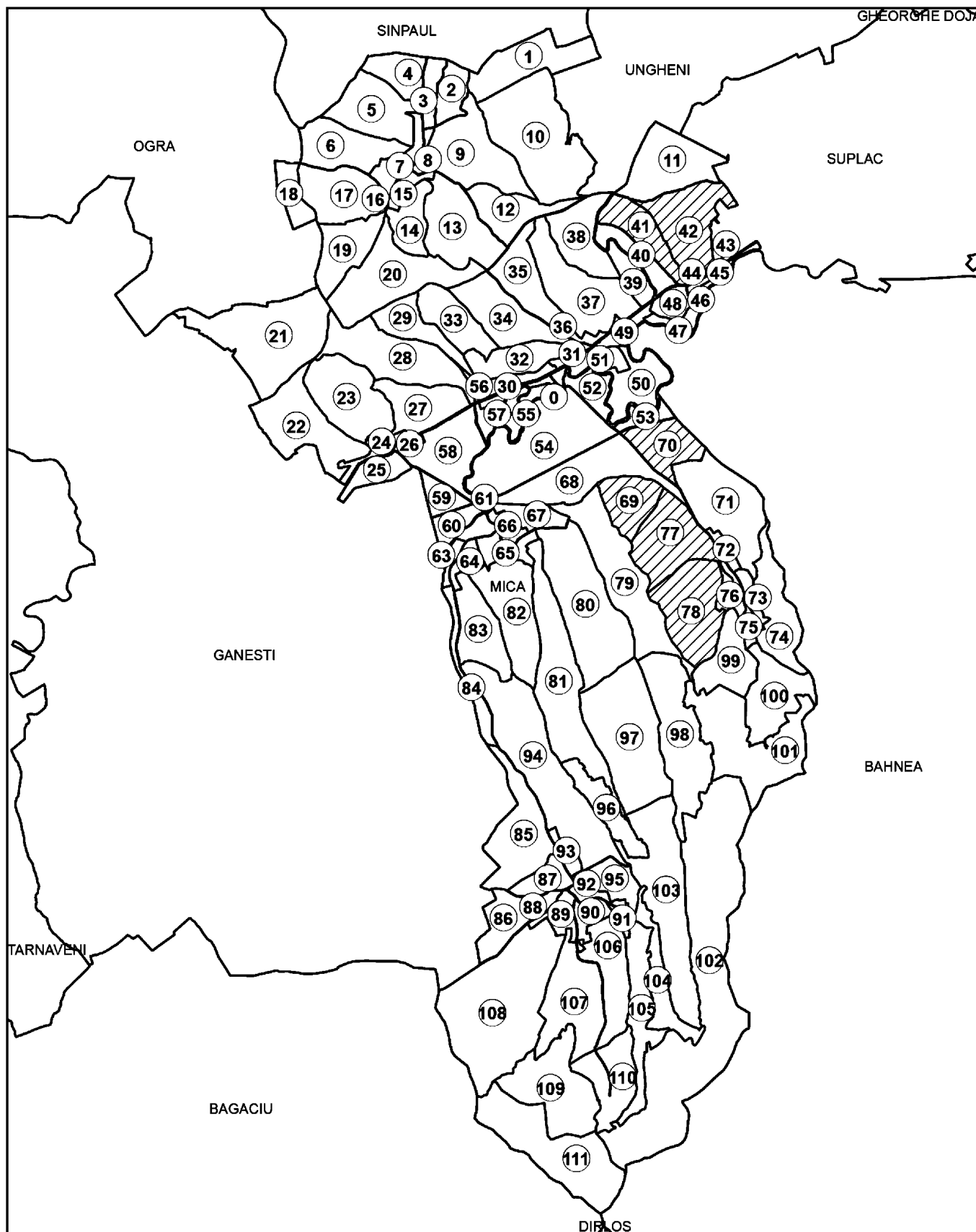
*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: MICA

Sectoare: 41, 42, 69, 70, 77, 78

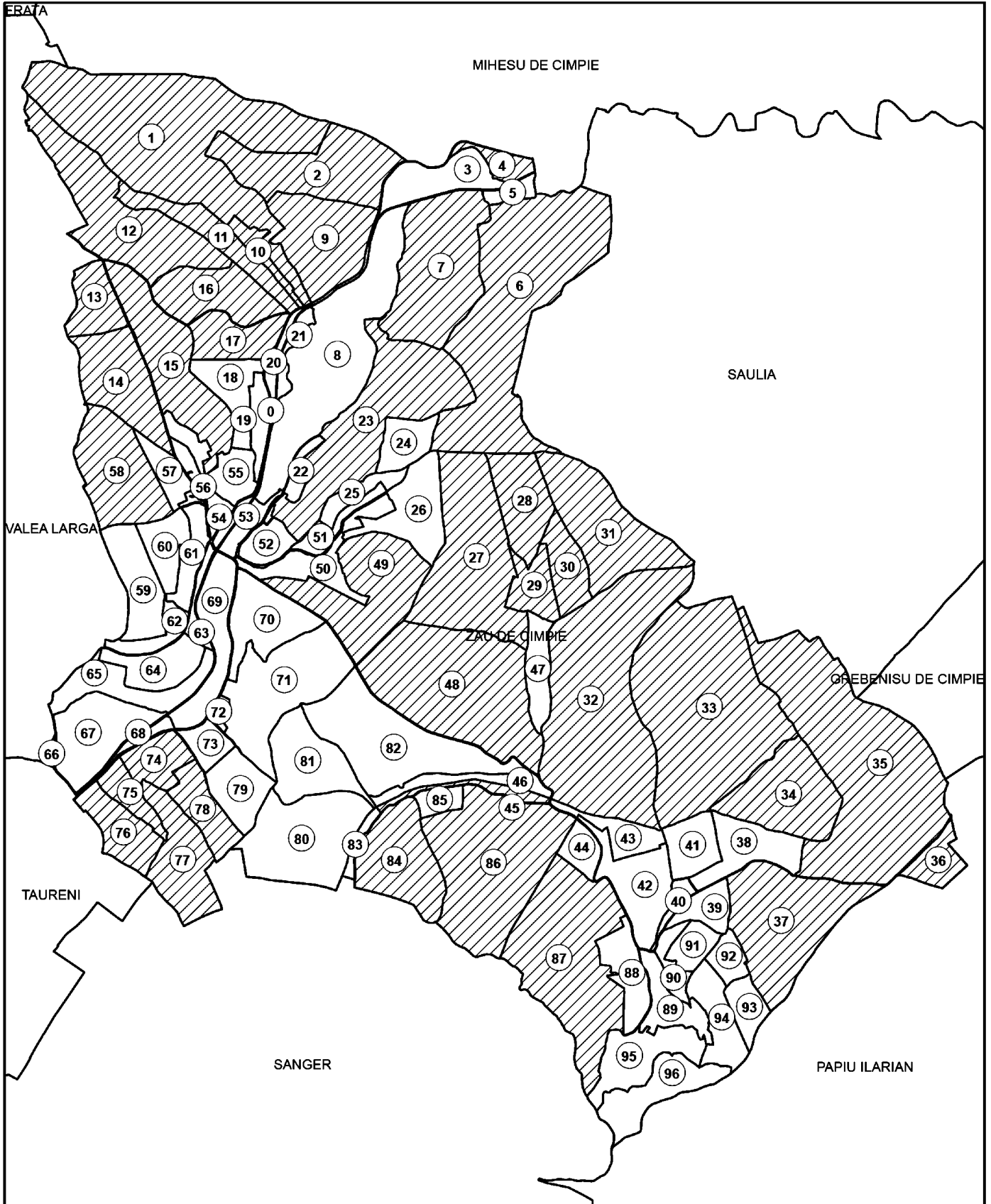

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: Zau de Câmpie

Sectoare: 1,2,4,6,7,9,10,11,12,13,14,15,16,17,23,27,28,29,30,31,32,33,34,35,36,37,45,48,49,58,
74,75,76,77,78,84,86,87

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea situațiilor financiare FINREP la nivel individual, conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile instituțiilor de credit în scopuri de supraveghere prudențială**

Având în vedere prevederile art. 153 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele metodologice privind întocmirea situațiilor financiare FINREP la nivel individual, conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile instituțiilor de credit în scopuri de supraveghere prudențială, cuprinse în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Prevederile prezentului ordin se aplică instituțiilor de credit persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit cu sediul într-un stat terț, denumite în continuare *instituții de credit*.

(3) Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu situațiile financiare FINREP la nivel individual întocmite pentru data de 31.01.2018.

Art. 2. — (1) Instituțiile de credit prevăzute la art. 1 alin. (2) au obligația să întocmească situațiile financiare FINREP la nivel individual, în conformitate cu normele metodologice aprobate prin prezentul ordin.

(2) Situațiile financiare FINREP la nivel individual se transmit Băncii Naționale a României prin intermediul Sistemului informatic de raportare la Banca Națională a României (SIRBNR), având atașată semnătura electronică, în conformitate cu prevederile Normei Băncii Naționale a României nr. 1/2015 privind transmiterea indicatorilor primari prin

intermediul Sistemului informatic de raportare la Banca Națională a României, la termenele stabilite prin normele metodologice privind întocmirea acestora, aprobate prin prezentul ordin.

(3) Situațiile financiare FINREP la nivel individual întocmite pentru sfârșitul exercițiului financiar vor fi auditate de persoane responsabile cu auditarea statutară, potrivit legii.

Art. 3. — Persoanele care asigură administrarea și/sau conducerea instituțiilor de credit sau alte persoane autorizate trebuie să asigure măsurile necesare pentru aplicarea corespunzătoare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul Băncii Naționale a României nr. 6/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea situațiilor financiare FINREP la nivel individual, conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile instituțiilor de credit în scopuri de supraveghere prudențială, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 și 699 bis din 24 septembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentului ordin.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 1 noiembrie 2017.

Nr. 9.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

